

①

Til forhør - i tyskernes gestap- pokæjborg i Aalborg -- det forhenvæ- rende "Højskolehjem" på Boulevarden.

Undertegnede Verner Hansen og kamme-
rat Kaj Nielsen, boede i kærby ved Aalborg.

En eftermiddag gik vi den sædvanlige
tur langs åen - ud til broen over åen.

Men pludselig, - da vi passerede en sti-
-der førte op til jernbanelinien, blev vi
råbt an af en tysk soldat, der løb mod
os - pegende på os med sit gevær.

- Kaj kunne tysk og sagde at vi skulle
op med hænderne. -- Vi blev nu med
hænderne i vejret ført op til selve jern-
banelinien - hvor der var rigtig mange
tyske soldater. -- Vi gik langs selve
jernbanesporret -- og jeg kom til at sige
til Kaj - "Av. - har du set alle de huller
i jernbanesporret? -- Hold kæft, sagde
Kaj straks - ellers skyder han os! (-den
tyske soldat bag os!)

- Vi gik altså langs jernbanesporret mod
selve Aalborg Banegård.

Da vi kom til Ny kærvej-broen - var der
nogle danskere, der bag broens beton-
rækværk gloede på os. - Men den tyske
soldat bag os råbte et eller andet - og
pegede ^{op} på dem med sit gevær!

--- Alle danskerne på broen, dukkede sig øjeblikkeligt ned bag vækerværket!

[- Da vi fortsatte mod selve banegården - så vi det lange tyske militærtog - der var blevet saboteret mod!] På baneterrænet, - ud for toget, havde en del unge tyske soldater åbenbart fået lov til at strække benene -- Nej hvor de gloede på os -- og nok troede at vi var sabotørerne. - Men de holdt afstand til os.

Lige syd for banegårdsbygningen var der dengang en tysk barak, hvor vi blev afleveret. -- Vi kom ind i et rum med et ret stort bord. - Der var temmelig mange i lokaleret. - Der blev talt tysk, men også dansk. - Jeg så kun folk i civilt tøj! - De fleste sad omkring et stort bord - og snakkede indbyrdes - i grupper mener jeg. - Jeg så en civil klædt fagel en pistol op fra lommeren - så på den et øjeblik, og lod den så gå tilbage i lommen. - Hvorefter han vidst gik ud i byen!?

Vi syntes at vi var uhyggeligt længe i denne tyske barak. - Men så endelig skulle vi videre -- med en lille tysk personbil - med 4 kempstore militærbetjente - som vi måtte sidde på skædet af. -- Vi skulle ikke så langt - [kun til Boulevarden til på

gestappos hovedkvarter - Højskolehjemmet!

Vi blev afleveret i et kontorlokale til to civilklædte mænd. - En midaldrende tysker og hans danske hjælper - som jeg bestemt mener var Frits Eggert.

Kaj skulle først afhøres, hvorfor jeg blev parkeret stående i et andet lokale, hvor der sad 2 tyskere om et skrivebord.

Jeg stod lige ved siden af et lille karto-teksskab, hvorpå der lå en stor revolver.

-- Hvorfor mon den lå lige ved siden af mig? - Langt om længe kom Frits Eggert for at hente mig.

-- Men først holdt han et brev ^{op} foran mig - og spurgte hvast - "hvad er det"?

- Da kom jeg til at grine lidt, for jeg kendte godt brevet. - straks fik jeg en lussing -- hvad fanden jeg bildte mig ind? --- Brevet var et øvelsesbrev,

uden mening -- som Kaj skrev flere af for at øve sig i maskinskrivning -- han var lige kommet i kontorløse.

- Jeg er sikker på at vi kan takke Frits Eggerts foresatte - den ældre tysker - for at vi slap fri. - Han kunne sikker^{se}frat vi to drenge ikke kunne have noget med jernbanesabotagen at ~~gøre~~ gøre - hvorfor han gav os løbepas! -- Det passede helt tydeligt ikke Frits Eggert!

Men han måtte så råbe ned til vagten ved udgangen: Pat siren!

- Da vi så var på vej ud af lokalet så Frits Eggert sit snit til at give mig et ordentlig spark bagi.

(Mig kunne han ikke lide!)

-- Frits Eggert - blev mig bekendt, henrettet efter krigen!

Verner Kjemtrup Hansen.

Riishøjsvej 10, st. th.
9000 Aalborg